

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Any XIII

Reus Divendres 21 de Janer de 1898

Núm. 3.455

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Rens, un mes: Ptas. 350

n'proximales trimestre: 350

Extranjero y Ultramar: 350

Anuñels, à preus convencionals.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals

Llibreries d'aquesta ciutat y de fora.

En Barcelona, llibreria Mallorà, carrer Junquera, 6.

No's reiteren els originals encara que no's publicquin.

Farmacia Serra

Arrabal Santa Anna, número 80, prop á la plassa de Catalunya

MALALTÍAS DELS ULLS

L'oculista de Tarragona D. J. MIRO accedit gustós á las peticions de sos numerosos clients, estableix en Reus una consulta tots los dilluns y divendres de 2 a 5 de la tarde. Consulta: Arrabal Santa Anna, número 1, pis primer, cantonada al carrer Montcada.

Los demés dies en son gabinet de TARRAGONA, de 10 á 12 del matí y de 3 á 5 de la tarde.

ACADEMIA DE TALL

pe a Senyoras y Senyoretas

baix la advocació de Nostra Senyora del Carme

DIRIGIDA PER LAS

YEDHAS

SRTAS. ANDREU Germanas

Carrer de la Mar, 30-2.-Reus, 1898

Las Directores d'aquesta Acadèmia tenen lo cost de participar á las familias que desde l' 2 de Janer del corrent any, queda de nou obert lo cors de TALL, CONFECIO y MONTURA de tota classe de prendas de vestir, tant en roba blanca com de color, ab l'esmero y pulcritut que tenen acreditats.

Ensenyança perfecta y ràpida y al alcance de las intel·ligencies mes limitades, gràcies a lo senzillés de nestr sistema.

Tos

Desapareix ràpidament usant lo

Tos

XEROP SERRA

No conté opí ni morfina, per lo que pot administrarse als noys sens cap perill. Vegis lo prospecte.

Tos FARMACIA SERRA.

SE TROBAN EN VENTA

1. Una casa situada en aquesta ciutat carrer Santa Anna número nou, composta de beixos amb tenells, entrellau y tres pisos, per preu de 16.700 ptas.

2. Altre casa lindant ab la anterior, situada en aquesta ciutat, en lo mateix carrer de Santa Anna, cantonada á la de Martí Napolità, (a) del Cañís, en lo qual té el número hú, de beixos, entrellau y dos pisos, per preu de 18.400 ptas.

3. Altra casa situada en aquesta ciutat, carrer Martí Napolità, (a) del Cañís, número tres, que s'compon de planta baixa en akont existeix una «salmasa» ó prempsa d'oli, y dos pisos de moderna construcció, per preu de 14.600 ptas.

Pera més detalls, D. Raimunda Cavallé, esposa de D. Joseph Metzeny ó son Procurador D. Pau Borràs.

Vinyas Americanas

SECCIÓ DOCTRINAL

Contribució Industrial

Marcial Ombrás (Propietari)

Avinguda del ferro-carril, Figueres, (Girona)

Barbats y estacats en venta, per milions.—Preus reduïts y autenticitat garantizada.—Cinc milions d'estacats, y un milió de barbats.

Lo SOMATENT, en distintas èpoques y en virtut de las circumstancies que l'han obligat á parlar d'aquest asumpto, ha ouït sempre la bandera de moralitat, conseqüent, segons mas notícias, verdaders triomfs en

La que paga més contribució de la província

FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT

la Administració de Contribucions de la província abona hi ha trobat quèfes gelosos de son bon nom y oficials que han demonstrat ser aptes per la carrechs que ocupaven.

Començo per regoneixer aquest fet perque alguns dels empleats d'aquella època continuan prestant los seus serveys á la Administració y pera que, s'vegi que no entra en mon anim lo mortificar á ningú, com tam-poch tinc format un judici *a priori*, de lo que pense ocuparme per la seva correcció.

Se tracta que, segons notícias que he rebut de molt bona font, fa uns quants dies que en la Secretaria Municipal d'aquesta ciutat se van rebent oficis firmats indiscriminat per lo Sr. Tresorer y Administrador d'Hisenda, demandant á l'Alcaldia datos d'industrials que ni sisquera viuhen en nostra població y altres que segúnen exploten petites indústries.

Fins aquí res hi tenim que dir, el contrari, tan lo Sr. Tresorer com lo Sr. Administrador compleixen ab lo seu deber ja que la seva missió es veillar per los interessos del Estat espanyol que la fe empleats mes si tenim en compte, que la mentals oficis, se refereixen á indústries que s'exercian en anys econòmichs atrasats la cuestió pren un nou caràcter y en aquest hi ha molt que censurar.

Primerament, hem de fer constar que la Administració ha tingut á la seva mà medis pera per si mateixa procurar-se los detots que avuy solicita, ja que d'aquella teixa ensa mes d'una visita per los inspectors administratius s'ha practicat en los estableixements d'aquesta ciutat y segurament que la Administració ha aprobat los expedients de fallits que li ha presentat la Agència executiva en los que s'hi continuava los noms dels industrials per qui ara pregunta.

Y en segon lloc trobem estrany que totas las iniciatives de la Delegació d'Hisenda, comprendent las distintas oficines ab que s'divideix, se malgastin no mes en amoniar y perjudicar á aquesta classe industrial tan suferita avuy dia en que, en virtut de la crisi tots los negocis van malament y que s'escapi a la clara intuició dels respectius quèfes de cada departament la culpa que pot cabre á los abhorridats en las deficiencias que s'notan y descobreixen, que deficiencias han de ser, desde l'moment que s'tracta d'indagar la existencia d'industrials que fa mes de tres anys que no exerceixen ni viuhen en aquesta ciutat.

Ab aquets procediments se consegueix lo que para no cal dir; se consegueix excitar als industrials y s'consegueix que aquelets no pugan formarse molt bon concepte dels Inspectors que han practical las visitas y dels que en lo successiu poden practicarlas.

A la consideració del Sr. Brañis, digne Delegat d'Hisenda de la província y á la dels Srs. Igual y Tello, Tresorer y Administrador respectivamen, deixo aquestas observacions y d'ells los hi estimaria m'ilostressin á que s'deuhen los recents oficis, pera que, al tornar un altre dia sobre l'mateix assumptu, no tinga necessitat de ferlo ab lo vigent Reglament a la mà.

GUILLERM DE MONCADA. obstante

que s'acaba d'abrir el jutjat, s'admet que s'admet que

La «Terra Baixa» á Paris

La prempsa de Paris s'ha ocupat del dramat de la primera representació en llengua francesa en lo teatre d'audicions que té l'local en «La Bonidiére». Son molts los elogis que s'han tributat al autor de l'obra y á son traductor M. A. Gelé Bertel á qui es deu-

tora la nostra literatura d' aquest estreno que la ha donada a conèixer en aquell gran centre intel·lectual. En la impossibilitat de copiar en aquests columnes les ressenyes llargues y entusiastes publicades en la premsa parisena y en diaris tan coneguts com «Le Figaro», «Le Temps», «La Libre Parole», «L' Intransigeant», «Gil Blas» y altres, traduïrem tantsols la revista escrita per lo respectable y autoritat crític francés M. Francisque Sarcey en «Le Temps». Tota ella respira entusiasme y sorpresa; aquesta última la atribuïm, y ja ho confessa Sarcey mateix, a lo poch coneixadors que son à Fransa de tot lo nostre. Ab això queda explicada alguna inexactitud de fet, vgr., les costums feudals de Catalunya, que l' curiós lector trovarà en aquesta ressenya.

Diu sis:

«Al teatre d' Audicions, Mlle. Magueras, la directora de la institució, nos ha fet conèixer un drama català en tres actes, «Terre basse» (Terra baixa) de M. Angel Guimerà, tradubit per M. Bertal.

M. Bertal ha vingut ell mateix pera donarnos en una curta y sustancial conferència los datos que 'ns eran necessaris pera conèixer lo sentit de la obra. No s' ha de confondre 'l català ab l' espanyol. La llengua catalana no es pas un *païs*; es una llengua apart que 'ls catalans guardan en tota puresa ab un cuidado gelós y que, lluny de ser perjudicada per la llengua castellana, tendeix al contrari a sortir vencedora en les imposicions que li venen de part d' aquesta. Sa expansió la deu a alguns escriptors de primer ordre, y un dels més célebres es precisament M. Angel Guimerà, autor de varies obres dramàtiques, algunes de las que han sigut traduïdes al castellà y 's representan en lo teatre de Madrid. Això es lo que 'ns ha fet saber M. Bertal, donchs à Paris no estem gayre al corrent de la literatura dels Pirineus enllà.

«Terra baixa» ne es una obra que s' hagi de passar per alt ni molt menys. Es un bon xich violenta pera 'l nostre gust francès, més conté una hermosíssima escena d' una alta concepció y d' una execució superior. Diré del drama tantsols allò que serveix pera explicar aquesta escena, qu' es per mí tota la obra.

En Sebastià, un senyor rich, posseheix una gran hisenda, meytat al plà y meytat à montanya, terra alta y terra baixa. Per lo que sembla, en aquell país lo senyor es amo absolut de vidas y d' hisendas; sos vasalls son com una meia d' esclaus y pot disposar, segons li sembli, de sa fortuna, de son honor y de sa viza. Aquesta particularitat que xoca bastant ab las nostres idees y costums, no calia que fos explicada per l' autor català, escribind pera 'ls catalans. A nosaltres nos costa d' admetre aquest detall de civilisació primitiva sobre 'l que reposa tota la acció.

En Sebastià s' ha fixat en una noya molt agraciada anomenada Marta y s' hi ha amistansat. Ell acaba de comprometre sa fortuna en los negocis y té necessitat de casarse ab una pubilla rica pera sortir d' aquella

(Segon)

Aplech de treballs regionalistes

DISCOURS
llegit per lo president de la Lliga de Catalunya, don Pere Aladern en la sessió inaugural d' aquest any.

sats, que això no 'ns amohina gayre. Y la desfaré sense sanch, perque la obra de la centraliació ha donat tot lo que podia donar, miserias y llàgrimas, y no tindrém més travell que seguir predicant un dia y altre, al camp y à les ciutats, rics y als pobres, sempre ab idea radical, sempre sincera, sense aclaracions que la esfusquen; sense acotacions que li fassin perdre forças; sense companyias perilloses; sense acudir a cert esqué que fora 'l nostre desprestigi; anant—si algun cop hi hem d' anar—de dret à las eleccions legislativas. No pojém à un tamboret que faríam poca fresca. Si volém que 'ns sentim de lluny, enfilèm-nos à una tronc.

Pocas son las atribucions que 'ls hi quedan avuy als Municipis. Cobradors de consums pel govern, reclutadors de soldats pels cuartels, y tenedors de llibres de la gran farsa representativa, ni dels seus diners poden disposer ab llibertat, havent de demanar permis à Madrid per qualsevol cosa. Tindrà tant de crèdit com vulgi un Ajuntament, que si l' ministre li diu que no, ni podrà contractar un empréstit pera aixecar un hospital. Avuy li imposan un enginyer del cuerpo per suport; demà, ab la excusa de que te de ser del cuerpo, li exigitran que pagui'l sou d' un castellà que li cata i ordeni's documents del seu arxiu escrits tots en llengua catalana que aquell no entén ni vol enten-

situació. No s' espantal Se casarà sense deixar à la Marta. Mes com lo sogre exigeix las orees clares, se proposa casar à la Marta ab un home intel·ligent y tantsemendona, que sols sera marit de nom.

Per aquest àrech ha triat un pastor de las terres altes, un brau minyó, fort y de gènit, Manelich, que altà dalt de sa montanya lluya cos à cos ab los llops y 'ls escanya. Ell se'n guarda prou d' explicar el Manelich-sas relacions ab la Marta, mes per altra banda assegura à aquesta que tot li ha dit y que 'l pastor ha acceptat la combinació. Marta sent una gran antipatia per aquest pobre diable que la accepta sisla degradada per complaure al amo.

Marta li ha agafat horror; més se resigna y 's resol à no ferse ab lo senyor que li ha fet aquest escarni ni ab l' espòs que ha consentit aquesta penda. Mes Manelich no ho estava de previngut; ell creu casarse ab una noya ignota, qu' ell adora en secret ja fa temps, per baverla vist à montanya quan ella anava à visitar los remats.

Manelich queda admirat, aterrat, furios, quan la seva muller li señala ab lo dit la cambra que li han reservat per ell, sol; lo senyor ha volgut que Marta fus ab ell aquella nit, lo dret del senyor! Ella no s' hi vindrà ab tot això; no anirà ni ab l' un ni ab l' altre. Mes per què? se pregunta Manelich, ànima candorosa y pura, que no comprén res de lo que passa.

Ella per altra part queda sorpresa al veure la actitud del seu marit. Es à dir qu' ell no sabia res? Y provoca una explicació. Alashoras se convén de que aquest escanya-llops la adora ingenuament, sincerament, qu' ell la creu casta, y que de segur la matarà si la fa saber la baixa intiga en que li han fet jugar tan trist paper. Y alashoras....

Alashoras vé la gran escena, una escena absolutament nova, que jo sàpiga.

Marta ha recobrat son esperit després d' aquest descobriment. Ella s' mira al seu marit: què es fort! què es hermos! quins ulls de cel! y ella no es digna de ser seva! no, ja no es digna! «Si ell pogués flagellar-me, ferime, matarmel jo expiaría la meva falta! ell m' estimaria, encara que fos sols un moment».

FRANCISQUE SARCEY.

(Acabard.)

Sessió del Ajuntament

En l' extracte de la sessió del Ajuntament que publicarem en la edició d' abir febrer constar que per falta d' espai no podiam ocupar-nos de les discussions è incidents que alguns assumptos denaren lloch.

Foren aquets, l' aprobació d' un compte del Sr. Montserrat, la proposició del Sr. Pellejà de nombrar fontener à favor de Joseph Cavallé y unas paraules del Sr. Vergés aludiant d' una manera molt personal à un senyor regidor.

Inicia en lo primer assumptu l' incident lo senyor Nougués qui, sens perjudici de que s' aprobes aquell compte, demanà que s' acordés haver vist ab disgust

lo gasto fet per lo Sr. Alcalde en la festa de Sant Pere, del any passat, donchs entenia que un Ajuntament que no podia pagar als seus empleats tampoch havia de gastar-se en dolsos una cantitat tan cresuda.

Lo Sr. President observà el Sr. Nougués que no li sembla oportuna sa proposició pug—digué—lo reterit gasto sens dupte que l' havia acordat l' Ajuntament anterior com tots los anys.

Lo Sr. Jordana abunda en las ideas del Sr. Nougués, fent la aclaració de que lo gasto à que s' referia l' compte lo va acordar l' Ajuntament anterior, del que també n' formava part, pero que ell no podia esperar que resultés tant crescut.

Lo Sr. Font y de Rubinat intervingué en la discussió manifestant que trobava inoportunas y que venian à deshora les declaracions dels senyors regidors que l' havien presedit en l' ús de la paraula, permetentse cridar la atenció del Sr. Alcalde pera que en la discussió no s' fugís del assumptu que la motivava vagant en altres assumptos que resultaven mes à deshora que la mateixa discussió.

Declarà, sense saber à qui defensava, que la cantitat à que pujuva l' compte objecte de discussió no era cresuda; ategí que l' Ajuntament d' una ciutat com Reus, es indispensable que fass gestos de representació y que no s' pot eludir; y—digué—l' Ajuntament que representa al poble de Reus, aquell dia li sembla que havia d' acordar lo gasto que à la seva dignitat requeria ja que es una de las pocas cosas que li ha quedat.

Lo Sr. Jordana aquell dia representava una minoria, avuy no ho sé perque encara no ha recayut votació à la proposició del senyor Nougués.

Y acabà fent present que desde l' moment que l' compte venia ara à la aprobació no resulta tampoch que s' és un gasto sense pagar als empleats ja que aquells han vingut cobrant y l' industrial.

Replicaren insistint en lo mateix los senyors Nougués y Jordana als que s' hi adherí lo senyor Vergés, observant aquest que l' compte no venia ab lo Vto. Bno. del president de la secció.

Demanat per lo senyor President lo senyor Nougués dictà la seva proposició y preguntat per lo primer si s' prenia en consideració s' hi oposa'l senyor Navàs convensut de que no procedia.

Lo senyor Casagualda com à individuo del Ajuntament anterior apesar de que no assistí à la sessió en que s' acordà aquell gasto, en defensa de sos companyas y en la propia s' oposà també à que s' prengués en consideració la proposició porque no la trobava prou desorosa ja que contenia una censura pera aquell Ajuntament que en ús de son dret acordà lo gasto y per lo tant demanà que l' senyor Alcalde declarés que no hi havia lloch à deliberar sobre aquest assumptu.

Lo senyor Nougués s' apressurà en vista de las últimes paraules del senyor Casagualda à retirar la proposició, declarant que era molt natural sortir ventos com à representant d' una minoria y que no s' rebria del saló perque suposava que apesar de tractarlo l' senyor Casagualda de que tenia poch decoro, no pretendia que s' anés.

Replicà l' senyor Casagualda que ell havia dit que no trobava prou decorós que s' discutissin actes de persones que no s' podien trobar al saló en virtut d' haver cessat en son càrrec.

Y acabà l' incident declarant lo senyor Alcalde que de tot lo que s' havia parlat res constaria en acta.

dre; un altre dia farà a Madrid un *cuerpo* d' escriptors, y com que 'ls d' aquí no 'n serán, tindrán d' anar fora. Lo mestre y la mestra, què es cas de que segueixen tenintlos al seu gust elsits de la Normal de Barcelona! Tenen d' haverse tornat sabis à Madrid, y com los que cursan aquesta pobrete carrera no tenen diners pera anàrsenhi, per carambola tindrán de ser de Madrid mateix, del ronyó de Castella ab un castellà de confiança, no d' aquest castellà de províncies que fa riure. Un bon accent castellà es lo que demà farà bullir l' olla d' aquells nons y nones destinats à anar a vapor, à travallar la terra, à posarse darrera d' un tauell. Y si ab los deixebles no s' hi enten no hi vol dir res; tampoch s' hi entendrà ab los alcaldes los secretaris d' Ajuntament que d' aquí un parell d' anys també tindrán de sortir del Cuerpo correspondent que, no cal dirlo, s' instituirà à Madrid, y 'n seràn catedràtics. À rats perduts, uns senyors que à rats guanyats faràn de governadors civils. No sé si m' es

val la pena d' anar à la aranya estira cabells pera plrics. Sengs à l' àrea d' escriptors dels quals s' han guanyat alguns regidors en las grans capitals y en las vilas, sobretot quan los desgraciats que sortissen se n' haurien de dur la part proporcional de la mala anomenada? No es un bany-riquer lo que s' menja l' arbre: no li tornaré la vida xafantol dins del cau que s' ha obert à la soca, que la soca y las branques y las fullas es tot una menjánsa y no queda més temey que la destral, y llençar al foix la llenya: al foix que tot ho purifica.

Es de necessitat que l' volquem. No pot seguir lo desbaratament nacional y social que avuy regna. Com la tasca del absolutisme ha sigut congruar odys y em-

pobrir lo pahis, y la nobresa no la han poguda estendre d' un igual per totas las regions d' Espanya, las més perdudes son las que més nos poden veure, y no cal refiarse per un demà de sos mercats si no s' hi podém vendre las manufacuras en condicions de pago infinitament millors que las grans casas de comisió extrangeras. La soldadura moral ni la soldadura d' interessos no s' ha fet ni d' ells ab nosaltres ni de nosaltres ab ells. Som l' oli y l' ayga. Moit hauria costat agermanar un lleonés ó un andalus ab un català, fins si no s' hagués travallat per engronyirlos. Calcúlis com estarém avuy després de sigles en que no s' fa més que contraposar interessos y sembrar rancunies. Y lo que 'ls altres, ho han fet modernament los governs llençant las unes classes socials contra las altres, tembé per usufruir els las ventajas que la debilitat de totes les hi dóna. No han fet res pera aturar aquest èrdo dels infelissos aragonesos cap à Barcelona; dels infelissos gallegos cap à Madrid. No s' han cuidat d' estutarlos en las terres ab paternals disposicions que 'ls hi permetessin viure. Al contrari, que 'ls s'egrada omplir de pobres las ciutats industrials y de crists la capital de la nació. D' aquells, perque l' socialism hi fassí presa y ab ell se debiliti'l poder del dinar dels fabricants; d' aquests perque allà ahont tothom fa de senyor sempre y fan falta y no ofereixen cap perill social propet d' allà hont viu la Reyna y l' batallons hi son per dotzenas y 'ls generals à centenars. Las grans crissis perque ha atravesat Barcelona, la que encara està atravesant Manresa, no han trobat may umbras de ferro que las encarrilés. Han trobat amigables compenedors que no eren amics ni dels uns ni dels altres, y que si per alguna cosa serviren fou

L' altre incident lo motivà l' haver posat en coneixement del Ajuntament lo senyor Font de Rubinat, en sa qualitat de President de la secció de Foment, que havia fet renúncia del càrrec de tontener l' empleat que l' desempenyava, y proposar lo senyor Pallejà pera dit càrrec a D. Joseph Cavallé.

Lo senyor Jordana diugué que li estranyava que la secció de Foment no s' hagués ocupat d' aquest assumptu y proposà que passés a la secció a lo que s' oposa lo senyor Pallejà.

Lo Sr. Font de Rubinat contestà al Sr. Jordana diuent que no venia obligat lo president de la secció a posar en coneixement dels individuos aquell assumptu, desde l' moment que les seccions únicament son Conselleras del Ajuntament; en tot cas hauria sigut una atenció que l' president podia tenirli.

Lo Sr. Jordana replica en termes no molt correctes, diuent que la minoria estava ja acostumada a las desatencions de la majoria.

Lo Sr. Font de Rubinat replica que está cansat de tolerar las inpertinencias de la minoria no sols en les sessions del Ajuntament sino també en las de las commissions, es la majoria, y s' estranyá de la forma pressa per lo Sr. Jordana, repetint que las seccions no poden fer res sense la previa autorisació del Ajuntament.

Intervé en la discussió lo Sr. Nougués tractant de desvirtuar las afirmacions del Sr. Font de Rubinat, y al efecte cità que en la mateixa sessió s' acabava d' aprobar un dictamen de la secció de Consums proposant varis nombraments d' empleats.

Le Sr. Font de Rubinat recorda sus paraules anteriors de que les seccions de Foment y Consums están autorisades per l' Ajuntament pera que dictaminen la primera sobre las solicitudes pera emprendre obras y la segona pera nombraments, y per lo tanto, afegeix, la aprobació d' aquell dictamen no desfa las meves asseveracions.

Torna l' Sr. Jordana a explicar perque s' oposa al nombrament, fugint de la proposició objecte de la discussió, per lo que es cridat a l' ordre per lo Sr. Alcalde y per si s' aproba lo nombrament de Joseph Cavallé.

Y l' darrer incident lo provocà l' Sr. Vergès tractant un assumptu que s' considerà que havia de ferse en sessió secreta.

Anava a suspendres, quan lo Sr. Font de Rubinat observà que pera ser menos molestos al pùblic se podía seguir tractant dels assumptus pendents, com així se feu, deixantlo pera l' últim.

* * *

En resum: aquells tres incidents feren que la sessió s' acabés a dos cuarts de deu de la nit, que à nosaltres, los revisters, nos retinguessin à la tribuna de la premsa sense haver sopat, y que servissim malament als lectors.

Estractats fidelment no volém posarhi cap comenta-

ri de cullita propia; que se l' fasi qui nos llegeixi y ell mateix senyali les planas.

CRÓNICA

Ahir morí en aquesta ciutat la Sra. Dª María Rosa Molas Barceló cariñosa esposa de nostre particular amich D. Batista Capdevila.

Son enterro que tindrà lloc aquest matí a tres cuarts de nou, segurament resultarà una manifestació de dol tributada al desconsolat marit per la pèrdua que experimenta, doncs ab son franch carácter s' ha conquistat en nostra ciutat general simpaties.

En la tercera plana publiquem l' esquela mortuaria ahont nostres lectors s' enteraran que seguidament del enterro se verificarán solemnes funerals pera l' etern descans del ànima de la difunta.

Enviém á nostre particular amich senyor Capdevila y familia lo testimoni de nostre més sentit pésam.

A la representació de la hermosa producció del malaguñyan Felin y Codina, «María del Carmen», que tingué lloc ahir en lo Teatre Fortuny hi assistí més que regular concurrencia.

Un dels alicients que motivaren lo que l' fastre estésser tan concorregut, fou la rebaja que la empresa tingué à lo ter, moguda seguramente per la actitud que una part del abono prengué, desabonantse y retreyent-se d' assistir à nostre coliseu.

Son en extrém alarmants las notícies que s' reben de Fransa referent à las manifestacions promogudas à causa del célebre procés Dreyfus.

En totes las ciutats de Fransa y principalment à París, s' han efectuat tumultuosas manifestacions que han acabat d' una manera sangrenta, en contra la rasa juheva, que es à la que perteneix lo ex-capità Dreyfus.

La cuestió anti-semítica, barrejada abla social, sembla que preparan grans trastorns à la yehina nació.

Lo conegut escriptor regionalista en Joan Brú y Santclement ha comensat à publicar en la «Revista Gallega» una suscrita historia de la literatura catalana.

En lo primer article, que es l' únic fins ara publicat, historia lleugerament las primeras personalitats que aparegueren al camp de les nostres lletres, tal com Balaguer, Peláez Briz y Rubió y Orts.

Nostra enhorabona à l' historiador per haverse emprés tal treball.

Van arribant les mellors notícies de Cuba.

Ja se sab que l' subjecte que disparà un tiro contra lo gobernador civil de Santa Clara, es un empleat del sacerdotiu que es d' escriptores.

Per això el papa ha decretar la beatificació de

hospital militar encasusat per motiu de defraudacions. Així, s'ixis está bé; que aquells lladres de levita se virgin posant al terreno que l' correspon: arma als dits y diners à la vida!

La t'la més viva del dia es la HOLANDA DE COTÓ LA DOLORES recent fabricada pera la casa PORTA.

PESSAS DE 20 METRES, DEU PESSETAS.—Envio de mostres franch de port à volta de correu.

Llansol Inglés.—Casa Porta.

SECCIO RELIGIOSA

Sant d' avuy.—Sant Fructuós
Sant de demà.—Sant Vicens.

ANUNCIIS PARTICULARS

ALS HERNIATS

(Trencats).

Constitueix una gran equivocació la que sufreixen la majoria dels herniats (TRENCATS) al creure que qualsevol braguer comprat al etzar lo suficient pera retenir y fins curar las hernias, essent aquest error causa de moltes complicacions funestas.

Per qui correspongui, no s'deuria permetre lo cinisme de certs mercaderes d' ofici que ab major descaro s' titulan cortopeditas y especialistas en lo tractament de las hernias, sense cap títol que justifiqui sa competencia y no obstant tenen lo «desahogo» d' anunciar en los periodichs la curació radical de dita malaltia, quin mecanisme desconeixen en absolut.

A LAS MARES

Avans de sacrificar á vostres fils ab una vena, bruta, incòmoda y perillosa, consulteu ab vostre metje, ab seguritat vos dirà que pera la curació de vostres petites, lo remey mes pròmpte, segur, net, fàcil, cómodo y econòmic, es lo bragueret de cauchouc ab ressort, testimoniando això lo numero ja important de criaturas curadas per tal medi, durant lo temps de ma permanencia en aquesta ciutat.

Tirants Omoplàtichs pera evitar lo carregament d' espalhas.

Faixas hipogàstricas pera corregir la obesitat, dilatació y abutament del ventre.

JOSEPH PUJOL

cirurji especialista en lo tractament de las hernias, ab llargs anys de pràctica en la casa de D. Joseph Clauselles de Barcelona. Establiment La Cruz Roja.

EN TARRAGONA: Visita tots los dimars de 10 a 14 de la tarde, carrer Cònde de Rius (avans Hospital) número 5, primer, 1.º

Imp. de C. Ferrando.—Plessa de la Constitució.

Reus 21 de Janer de 1898.

el sistema Peccatori de les sales mejorables

que es d' escriptores.

D.ª María Rosa Molas Barceló

¡HA MORT!

Havent rebut los Sants Sagraments

E. P. D.

Sos desconsolats espòs D. Batista Capdevila Cortés, fills Concepció, Joseph, Carme y Rosa, germà D. Joan Molas, germans politichs, oncles, nebots, cosins y demés parents,

al participar à sos amichs y coneuguts tan sensible pèrdua, los hi pregan lo tingan present en sus oracions y se serveixin assistir à la casa mortuoria, carrer de Seminàris, número 28, avuy divendres, à tres cuarts de nou del matí, pera acompañar lo cadáver à la Parroquial Iglesia de Sant Joan Batista (Providència) y d' allí à la porta del Roser, ahont se despedirà l' dol, de lo que rebràn especial favor.

Los funerals pera l' etern descans de sa ànima se celebraran seguidament y en la propia Iglesia.

Reus 21 de Janer de 1898.

